

**DE RAAD VAN TUCHT
VAN DE STICHTING
TUCHTRECHTSPRAAK SCHEIDINGSBEMIDDELING**

heeft de volgende uitspraak gedaan inzake de klacht van:

De heer....., wonende te, hierna te noemen: “klager”

tegen

Mevrouw, kantoorhoudende te, hierna te noemen: “verweerster”

1. Procedureverloop:

- 1.1 Klager heeft op 14 januari 2015 bij het secretariaat van de Vereniging van Familierechtadvocaten en Scheidingsmediators, hierna te noemen: “vFAS”, een klacht ingediend tegen verweerster. Verweerster heeft hierop bij brief d.d. 3 maart 2015 gereageerd. Het gesprek met de secretaris van de vFAS, zoals bedoeld in art. 4 van het klachtenreglement, heeft niet plaatsgevonden.
- 1.2 Bij brief d.d. 28 april 2015 heeft klager een klacht ingediend bij de secretaris van de Raad van Tucht. Verweerster heeft hierop bij brief d.d. 29 mei 2015 gereageerd.
- 1.3 De Raad van Tucht heeft kennis genomen van de hiervoor onder 1.1 en 1.2 genoemde gewisselde stukken.
- 1.4 Op 6 juli 2015 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Klager en verweerster zijn beiden verschenen.

2. Vaststaande feiten

Verweerster is echtscheidingsbemiddelaar en lid van de vFAS. Klager en zijn ex-echtgenote zijn op 24 juli 2014 door het juridisch loket naar verweerster verwezen. Er hebben drie besprekingen plaatsgevonden: op 25 september 2014, 6 november 2014 en (een korte bespreking) op 8 januari 2015. Daarna is de mediation beëindigd.

3. **Klacht**

Klager verwijt verweerster dat zij:

- 1) het kindgebonden budget niet heeft benoemd in het tweede gesprek;
- 2) de uitgaven van klager heeft geïnventariseerd hetgeen tot extra spanning heeft geleid in de gesprekken;
- 3) verouderde berekeningsmethoden (nog met de draagkracht inclusief belastingvoordeel) heeft gebruikt om de draagkracht te berekenen;
- 4) geen rekening heeft gehouden met niet-vergoede ziektekosten;
- 5) de draagkracht ten onrechte niet heeft verdeeld over de twee kinderen van klager.
- 6) de inkomsten van de echtgenote van klager ten onrechte in de berekening heeft betrokken om de draagkracht te verhogen en op die manier druk op klager heeft gezet om snel tot een regeling te komen;
- 7) de inkomsten van de echtgenote van klager heeft opgevraagd, zulks terwijl deze niet relevant waren om op te vragen, omdat klager en zijn ex-echtgenote met verweerster in discussie waren over de omgangsregeling;
- 8) onvoldoende duidelijkheid heeft verschaft over de kinderalimentatie en dat klager door een advocaat en een alimentatierekenaar is geholpen met een advies dat was gebaseerd op de actuele richtlijnen.

4. **Verweer**

- 4.1 Verweerster heeft zich als volgt verweerd. Verweerster heeft aandacht gevraagd tijdens de eerste bespreking voor de problematiek van samengestelde gezinnen. Naast het kind van klager en zijn ex-echtgenote, had de ex-echtgenote van klager ook nog een tweede zoon geboren uit een andere relatie. Daarnaast was klager hertrouwd en had hij met zijn huidige echtgenote ook een tweede zoon. Tijdens deze bespreking heeft verweerster aandacht gevraagd zowel voor de behoefte van alle kinderen als de draagkracht, die klager, zijn echtgenote, de ex-echtgenote van klager en de vader van hun gezamenlijk kind, ieder voor zich hadden. Voor het bepalen van de behoefte en de draagkracht was het essentieel dat de financiële gegevens van alle betrokkenen aan verweerster gegeven zouden worden. Verweerster heeft vervolgens financiële stukken ontvangen, maar geen gegevens met betrekking tot het inkomen van de echtgenote van klager.

Alle veranderingen in de kindgebondenregeling zijn tijdens het tweede gesprek door verweerster met klager en zijn ex-echtgenote besproken. Omdat ten tijde van het tweede

gesprek nog onduidelijk was wat er met het kindgebondenbudget ging gebeuren, is besloten dat buiten beschouwing te laten. Met de forfaitaire aftrek van de kinderalimentatie is wel degelijk geen rekening meer gehouden. Klager heeft daarnaast verweester niet geïnformeerd dat er sprake was van niet-vergoede ziektekosten en heeft haar ook geen stukken toegezonden. Verweester heeft vervolgens op basis van een schatting van de inkomsten van de echtgenote van klager een berekening gemaakt. Daarna heeft verweester klager en zijn ex-echtgenote met elkaar laten onderhandelen en is daar een bijdrage van € 90,00 per maand uitgekomen. Met die bijdrage is vervolgens de ex-echtgenote van klager niet akkoord gegaan. De bemiddeling is vervolgens na het derde gesprek op 8 januari 2015 beëindigd.

5. Beoordeling van de klacht

Beoordelingskader

- 5.1 De Raad van Tucht toetst de klacht in al haar onderdelen aan de door de algemene ledenvergadering vastgestelde gedragsregels voor scheidingsbemiddelaars, aan de inhoud van de bemiddelingsovereenkomst en meer in het algemeen aan ongeschreven regels waaraan een behoorlijk bemiddelaar zich dient te houden.

Inhoudelijke beoordeling

- 5.2 Ten aanzien van het eerste klachtonderdeel overweegt de Raad van Tucht als volgt. De Raad van Tucht is van oordeel dat uit het verhandelde ter zitting voldoende naar voren is gekomen dat verweester het kindgebonden budget met klager en zijn ex-echtgenote heeft besproken, maar dat op het moment van onderhandelen het nog niet duidelijk was of en zo ja op welke wijze dit kindgebonden budget in de behoefte- of draagkrachtbepaling zou worden betrokken. Op het moment van de tweede bespreking was er nog geen aanbeveling van de Expertgroep Alimentatienormen. Niet gebleken is dat verweester klager onjuiste informatie hierover heeft verschaft.
- 5.3 Op de interventie van verweester om tijdens het tweede gesprek samen met klager en zijn ex-echtgenote de uitgaven van klager te inventariseren, kan de Raad van Tucht niets aanmerken. Verweester heeft enkel getracht de berekeningen, althans de uitkomst hiervan, voor klager beter inzichtelijk te maken. Zij heeft hier als een redelijk en bekwaam bemiddelaar opgetreden en bovendien daarnaast aan de op haar uit hoofde van bemiddelingsovereenkomst geldende verplichtingen voldaan.

- 5.4 Ter zitting is niet gebleken dat verweerster een verouderde berekeningsmethode heeft gebruikt. Integendeel, uit de overgelegde berekening van Alimentatie Haven, die de man in het kader van een second opinion had ontvangen, blijkt juist dat deze advocaat dan wel de alimentatieberekenaar een verouderde berekeningsmethode heeft gebruikt.
- 5.5 Verweerster kan verder niet worden verweten dat zij geen rekening heeft gehouden met niet-vergoede ziektekosten tijdens de tweede bespreking aangezien deze kosten, zoals klager ook ter zitting heeft aangegeven, niet door hem waren overgelegd.
- 5.6 Ter zitting is gebleken dat verweerster klager en zijn ex-echtgenote heeft laten onderhandelen over een bijdrage, waarbij het uitgangspunt is geweest dat de draagkracht van klager zou worden verdeeld over twee kinderen.
- Het is de Raad van Tucht niet gebleken dat verweerster druk heeft gezet op klager om snel tot een regeling te komen. Verweerster heeft, voor zover dit voor haar toen, tijdens de tweede bespreking, bij gebrek aan alle gegevens mogelijk was, op een juiste wijze de inkomsten van de echtgenote van klager betrokken bij de behoeftebepaling van het kind dat zij samen hebben, waardoor de draagkracht van klager voor het kind dat klager en zijn ex-echtgenote hebben, enigszins gestegen was. Wellicht is dit punt klager niet helemaal duidelijk geweest en had verweerster zich beter kunnen vergewissen of klager de gecompliceerde problematiek van samengestelde gezinnen voldoende begreep, maar de Raad van Tucht is van oordeel dat verweerster het hele proces met voldoende zorgvuldigheid heeft begeleid.
- De Raad van Tucht is met verweerster van oordeel dat de inkomsten van de huidige echtgenote van klager relevant waren om op te vragen, omdat deze benodigd waren om de behoefte en de draagkracht voor alle kinderen in het samengestelde gezin nader te berekenen, teneinde tot een juiste berekening te kunnen komen van behoefte en draagkracht van het kind dat klager en zijn ex-echtgenote samen hebben.
- De Raad van Tucht is verder nog van oordeel dat het niet klachtwaardig is dat verweerster klager en zijn ex-echtgenote in de tweede bespreking met elkaar heeft laten onderhandelen. Uit de bemiddelingsovereenkomst vloeit voort dat het juist de taak van verweerster is om dit te doen.

Slotsom

- 5.7 Het bovenstaande brengt mee dat de klacht in al haar onderdelen ongegrond dient te worden verklaard.

Beslissing

Verklaart de klacht in al haar onderdelen ongegrond.

Aldus gewezen door mr. C.A.R.M. van Leuven, voorzitter, mr. A.W.C.M. Zwanenburg en mr. J.U. van der Werff, leden, in aanwezigheid van mr. I.J. Pieters, secretaris en uitgesproken te Den Bosch op 3 augustus 2015 door de voorzitter.

Secretaris

Voorzitter